

Lịch sử

Biến động Miền Trung - Trang 71-78

Tác giả Liên Thành

CHIẾM LẠI TY CẢNH SÁT THÀNH PHỐ HUẾ TRONG TAY TÊN CÁN BỘ CỘNG SẢN THÍCH TRÍ QUANG VÀ ĐÁM THỔ PHỈ PHẢN LOẠN PHẬT GIÁO VIỆT NAM THỐNG NHẤT

Orange County, CA, USA. Ngày 15/3/2016

(Trích biến động Miền Trung của tác giả Liên Thành. Trang 71-78)

***** ||| *****

Sáng ngày 4-6-1966, Thiếu tá Phạm Khắc Đạt gọi tôi về gấp Chi Khu Hương Thủy họp khẩn cấp. Trong phiên họp Trung tá Tỉnh Trưởng tuyên bố:

- Tình hình đã quá trầm trọng. Nếu mình không ra tay thì bọn tranh đấu sẽ đưa lực lượng quân sự Việt cộng chiếm thành phố.

- Đêm nay, mình vào Huế.

Nhiệm vụ được trao cận kẽ cho mỗi đơn vị trưởng.

Phần tôi, dùng 2 Đại Đội cơ hữu chiếm Ty Cảnh sát trong đêm nay. Tôi hỏi Thiếu tá Phạm Khắc Đạt:

- Em có lực lượng trừ bị không? Thiếu tá có đi với đơn vị em không? -- Thiếu tá Đạt cười:

- Không có lực lượng trừ bị. Tôi có công việc khác phải làm, không đi với anh được. Đừng lo, anh lạnh căng rồi hay sao? Tôi nghĩ, đối với bọn nó Liên Thành đủ sức chơi. Nếu chơi không nổi thì cứ ôm quần chạy ngược lên Nam Hòa đọi, tôi sẽ bốc anh về Hương Thủy. Nhưng mà tôi biết anh dư sức. -- Rồi Thiếu tá Đạt nhấn mạnh:

- Nhớ một điều quan trọng: Chỉ trong trường hợp tự vệ, bị bọn chúng bắn, ngoài ra không được nổ súng. Chiếm Ty Cảnh Sát trong thành phố không phải hành quân đánh nhau với Việt cộng ở Nam Hòa.

- Nhận rõ, Thiếu tá.

- Vậy thôi, anh trở về lại Nam Hòa chuẩn bị. Khi cho đơn vị xuất phát gọi máy báo cho tôi biết ngay.

Khuya ngày 4-6-1966, chúng tôi xuất phát từ Nam Hòa xuống Cầu Lim, qua Đền Nam Giao, ngang núi Ngự Bình đến cầu An Cựu, đột nhập thành phố. Vừa đến cầu An Cựu, một lần nữa tôi nhắc lại kế hoạch với Thượng sĩ Bái:

- Từ đây đến Ty Cảnh Sát thành phố không xa, anh cho lính đi thật thưa, bám sát phía trái đường Duy Tân, mình băng qua đồng An Cựu một đoạn ngắn là đến Ty Cảnh Sát nằm bên tay trái. Nếu gặp bọn chúng thì cứ la to là phe ta, lính đồn Vận Tải An Cựu đi tuần, bọn chúng không nghi ngờ đâu. Đến cổng Ty Cảnh Sát, toán của anh lo chế ngự mấy ông Cảnh Sát gác cửa. Tôi và toán của tôi xông thẳng vào trong. Chiếm mục tiêu được rồi anh rải lính bố trí quanh Ty Cảnh Sát. Nhớ kỹ lệnh cấm không được nổ súng.

- Nhận rõ, Thiếu úy.

Trong bóng đêm mờ ảo, tôi thấy anh ta quay lưng làm dấu Thánh Giá, miệng lẩm bẩm: “Lệnh lạc gì kỳ cục vậy, đi hành quân chạm địch mà không được nổ súng”. Tôi nói nhỏ theo vừa đủ cho anh ta nghe: “Địch con mẹ gì, mấy thằng Tranh Đấu. Bắn bọn hăn ngày mai bọn mình lãnh đủ”.

Chỉ khoảng hai mươi phút sau, chúng tôi đã cách cổng Ty Cảnh Sát thành phố khoảng 150 mét. Tôi và Thượng sĩ Bái cùng quan sát, gật đầu: Cổng chính không có lính gác. Tôi nói nhỏ với Thượng sĩ Bái:

- Cả hai toán cùng vào một lúc. Anh chiếm cổng chính đặt trạm gác và bố trí lính ngay lập tức. Tôi và toán của tôi xông thẳng vào bên trong.

- Nhận rõ Thiếu úy, ông cẩn thận, ở trong tụi hăn bắn ra là ông tan xác đó.

Thượng sĩ Bái lẹ làng chiếm ngay cổng chính, lính tủa vào bố trí. Phần tôi xông thẳng vào cửa chính, tầng lầu thứ nhất, không gặp một ai. Để lại một toán nhỏ giữ lầu một, tôi và một toán khác chạy lên lầu nhì, tại đây chỉ có 2 người đang nằm ngủ trên 2 chiếc ghế bố trong căn phòng cạnh cầu thang. Phòng không thắp đèn chỉ có ánh điện ngoài hành lang chiếu vào lơ mờ. Nghe tiếng động cả hai đều vùng dậy. Một người hét hoảng la lớn: “Lính!” Người kia đang còn đang ngái ngủ chẳng nói gì. Tôi nói ngay:

- Đúng rồi, lính. Các anh có bao nhiêu người? Sao chỉ có 2 người thôi, đi đâu cả rồi? -- Người ngái ngủ bây giờ đã tỉnh, quay lại nhìn tôi, hăn la lớn: “Liên Thành!”

Hăn ở trong phòng tối, tôi ở ngoài hành lang không thấy rõ mặt hăn. Tôi hỏi lớn:

- Ai đó?

- Trần Văn Em đây. Mi đi mô mà khuya rứa? Vô đây làm chi?

- Chiêm Ty Cảnh Sát. -- Tôi trả lời hần.

Đèn trong phòng bật sáng, nhìn rõ, đúng hần là Trần Văn Em, thằng bạn học từ thuở học trường làng, trường tiểu học Nam Giao, cùng vào Hướng Đạo, Thiếu Đoàn Đinh Bộ Lĩnh. Vào đời, hần đi Cảnh Sát, tôi đi lính. Đã lâu lắm bây giờ mới gặp lại. Tôi định hỏi hần thì hần chặn ngang:

- Khoan đã, nói mấy ông lính của mi hạ súng xuống, 8 cây súng hướng vào tau, thấy cũng muốn xỉu, bóp cò là tan xác. Tôi xoay lại cười với đám lính: Phe mình! - Cả bọn cùng cười.

Thượng sĩ Bái cũng vừa dưới lầu đi lên:

- Xong rồi Thiếu úy, tôi cho lục soát kỹ không có ai ở dưới cả, trông trơn.

Người Cảnh Sát mà tôi chưa biết tên nói với Thượng sĩ Bái:

- Chỉ có 2 chúng tôi trực thôi, không có ai hết, mấy anh đừng lo.

Tôi nói với Thượng sĩ Bái:

- Gần sáng rồi, tôi gọi mấy trình thẩm quyền xong, mình nghỉ sáng mai rồi tính.

Tôi gọi mấy nói lóng với Thiếu tá Đạt:

- Tôi và hai thằng con lớn về đến nhà rồi. Vợ tôi dẫn mấy đứa nhỏ đi về bên ngoại hết. Nhà trông trơn. Mọi chuyện yên ổn.

- Tốt lắm. Cha con anh đi nghỉ đi. Ngày mai tôi đến thăm.

- Nhận rõ thẩm quyền.

Tôi nói với Thượng sĩ Bái:

- Ông cũng đã mệt quá rồi. Sắp xếp cho lính xong ông nghỉ đi, mọi chuyện để sáng mai.
-- Bái và đám lính đi xuống lầu.

Bây giờ Trần Văn Em hỏi tôi:

- Mà nói sao, mà chiếm Ty Cảnh Sát thật à. Có lẽ trong đời này không còn ai ngu hơn mà. Bộ mà tưởng với đám lính quen đó mà chống lại được lực lượng tranh đấu sao? Ngoài Lính Sư Đoàn, Chiến đoàn Quân Nhân Phật Tử Nguyễn Đại Thức còn có bọn Học Sinh, Sinh Viên Quyết Tử. Bọn này sắt máu và rất nguy hiểm, toàn là Việt cộng nằm vùng. Hai kho súng, lựu đạn, máy móc truyền tin, xe cộ của Ty Cảnh Sát tại hấn lấy hết rồi. Bây giờ thì bọn hấn chẳng nào cũng có súng, có lựu đạn. Bọn hấn mà biết mà chống lại bọn hấn là chết. Mà chết đã đành, bọn hấn còn kéo đến đốt nhà đánh đập mọi người trong nhà mà, mà biết không?

Tôi nói:

- Tao là quân nhân, sống trong kỷ luật của Quân đội. Lệnh đánh là đánh, lệnh chiếm Ty Cảnh Sát là chiếm Ty Cảnh Sát, chỉ có thể thôi. Và lại bọn làm loạn này trước sau gì rồi cũng phải dẹp, đồng ý không? -- Hấn im lặng.

Khoảng 11 giờ sáng ngày 5-6-1966, Thiếu tá Đạt gặp tôi và Thượng sĩ Bái tại sân Ty Cảnh Sát Huế. Sau vài câu khen ngợi công việc hồi đêm, ông nói ngay:

- Địa điểm này là đầu cầu an ninh cho lực lượng của Chính Phủ sẽ đổ quân trong vài ngày tới. Có thể Biệt Đoàn 222 Cảnh Sát Dã Chiến Sài Gòn đến trước. Mình sẽ giao trụ sở này cho họ. -- Chúng tôi đang nói chuyện thì Trần Văn Em từ trong văn phòng Ty Cảnh Sát ra gặp chúng tôi, hấn nói:

- Đai Phát Thanh Tranh Đấu vừa loan tin Quân đội Thiệu Kỳ đã đột nhập Thành phố Huế và đã chiếm Ty Cảnh Sát thành phố vào hồi khuya này. Tôi sợ bọn tranh đấu sẽ kéo đến đây bây giờ. -- Thiếu tá Đạt hỏi tôi:

- Người đó là ai?

- Hấn là Cảnh Sát, bạn thân từ nhỏ.

- Tin được không?

- Tin được Thiếu tá. -- Thiếu tá Đạt bàn với tôi:

- Tôi không tin là đám tranh đấu sẽ tấn công mình lúc này đâu, vì họ chưa nắm vững tình hình, chưa biết mình thuộc lực lượng nào, nhiều hay ít. Dù sao mình là lính có súng, đứng mặt với mình họ còn e ngại. Nếu họ kéo đến anh cố gắng thương lượng kéo dài thời gian, cứ giải thích là mình được lệnh của Trung tá Tỉnh Trưởng tăng cường lo an ninh cho thành phố, đề phòng bọn Việt cộng phá hoại, mình không phải là lực lượng được Sài Gòn gọi ra chống họ.

Có thể mình sẽ bị một vài thành phần trong đám tranh đấu khiêu khích chọc giận để mình mất bình tĩnh và có những hành động lộn vào bầy của họ. Vì vậy, chính anh phải bình tĩnh và dặn dò binh sĩ phải bình tĩnh. Anh chỉ cần giữ địa điểm này trong vòng vài hôm, đợi lực lượng Sài Gòn ra là xong. Hiện tại họ đã ra Đà Nẵng.

Đến 8 giờ 45 sáng ngày 6-6-1966, qua hệ thống truyền tin, Thiếu tá Phạm Khắc Đạt cho biết: Khoảng 10 giờ sáng, Trung tá Phan Văn Khoa, Tỉnh Trưởng sẽ đến thăm đơn vị tôi. Trung tá Tỉnh Trưởng cũng muốn gặp và nói chuyện với nhân viên Cảnh Sát tại hội trường của Ty Cảnh Sát. Tôi báo cho Trần Văn Em và nhờ hắn giúp thông báo với anh em Cảnh Sát.

Đến 10 giờ 10 phút sáng, Trung tá Tỉnh Trưởng, Thiếu tá Phạm Khắc Đạt đến. Tôi đón cả hai ngoài cổng chính. Ông bắt tay tôi thật mạnh và nói:

- Liên Thành, giỏi lắm! Sợ tụi hắn không?

Tôi trả lời tỉnh khô:

- Chưa đụng tụi hắn, không sợ Trung tá.

Cả hai chỉ thăm và nói chuyện với binh sĩ chưa đầy 10 phút, sau đó đi thẳng vào phòng hội Ty Cảnh Sát. Đến ngoài cửa phòng hội, tôi dừng lại vì nghĩ không phải việc của mình, nhưng Trung tá Khoa quay lại:

- Liên Thành, anh vào trong này luôn.

Thiếu tá Đạt đẩy tôi lên phía trước đi với Trung tá Khoa vào phòng hội. Ông đi tà tà phía sau. Quang cảnh phòng hội thật thê lương. Ngoài Trần Văn Em bạn tôi, có 14 ông Cảnh Sát già, mỗi lo âu sợ sệt hiện rõ trên nét mặt. Họ ngồi yên và chờ đợi.

Trung tá Tỉnh Trưởng bước lên bục cao. Thiếu tá Đạt và tôi đứng cạnh ông. Trung tá Tỉnh Trưởng nói lớn nhưng chậm rãi:

- Như mọi người đã biết, hơn hai tháng nay Thừa Thiên-Huế hầu như không còn có chính quyền. Nhóm người Tranh Đấu đã dùng bạo lực ép bức đồng bào đình công, bãi thị. Các trường Trung Học và Đại Học Huế phải đóng cửa. Bọn họ ép buộc học sinh, sinh viên bãi khóa. Bọn chúng đã xâm phạm và chiếm giữ các cơ sở của chính quyền như chiếm đài phát thanh, tháo gỡ toàn bộ hệ thống phát tín của Ty Bưu Điện, biến chế thành Đài Phát Thanh Tiếng Nói Tranh Đấu. Hai kho vũ khí của 2 Ty Cảnh Sát Thừa Thiên và Thị Xã Huế đã bị bọn chúng chiếm đoạt. Khoảng hơn 4000 vũ khí các loại, toàn bộ hệ thống truyền tin tối tân của Cảnh sát, và xe cộ đã bị bọn chúng lấy đi và hiện đang dùng làm phương tiện chống chính phủ. Đi xa hơn nữa, bọn chúng đã tấn công và đốt phá tài sản

của ngoại kiều, bao vây Tòa Tổng Lãnh Sự Hoa Kỳ tại Huế, đốt cháy tan tành thư viện và phòng Thông Tin Hoa Kỳ tại đường Lý Thường Kiệt Quận Ba, Huế.

Lực lượng quân sự của Chính Phủ Trung Ương sẽ yểm trợ mạnh mẽ cho chính quyền địa phương Thừa Thiên-Huế, tái lập an ninh trật tự trong một vài ngày tới. Tôi kêu gọi hơn 4000 nhân viên công lực của hai ty cảnh sát Thừa Thiên, Huế, lập tức trình diện nhiệm sở, với tư cách Tỉnh Trưởng Thừa Thiên, Thị Trưởng Thị Xã Huế, tôi hứa sẽ không truy cứu một ai. Hôm nay là ngày 6-6-1966, trong quyền hạn của một Tỉnh Trưởng kiêm Thị Trưởng, tôi bổ nhiệm:

- Thiếu tá Phạm Khắc Đạt làm Trưởng Ty Cảnh Sát Quốc Gia Thừa Thiên và Thị Xã Huế.

- Thiếu úy Liên Thành, Phó Trưởng Ty, phụ trách Cảnh Sát Đặc Biệt.

Tôi chung hứng, mình có nghe nhầm không?

Khoảng 5 phút sau buổi gặp mặt chấm dứt. Chúng tôi rời khỏi phòng hội. Tôi hỏi ngay Trung tá Tỉnh Trưởng:

- Sao khi hỏi Trung tá không nói trước? Em là lính làm sao chỉ huy Cảnh Sát được, khó quá!

Trung tá Tỉnh Trưởng:

- Trong những ngày sắp đến tình hình sẽ rất khó khăn, hoặc là mình đánh gục bọn chúng, hoặc bọn Tranh Đấu đánh gục bọn mình. Tôi cần những sĩ quan như em và Đạt. Phải cố gắng hết sức để hoàn thành nhiệm vụ. Nếu cần thêm lực lượng tôi sẽ tăng cường thêm 1 đại đội nữa. Cố gắng kêu gọi anh em Cảnh Sát trở lại làm việc. -- Ông bắt tay tôi rồi lên xe rời Ty Cảnh Sát.

Thiếu tá Đạt cũng bắt tay tôi:

- Anh lo dùm mọi việc, tôi phải đi họp.

(Còn tiếp)...

Liên Thành.

Nguồn: Internet E-mail by [UBTTAĐCSVN](#) chuyển

Đăng ngày Thứ Tư March 16, 2016
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTĐ/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH